-практичні, що виникли внаслідок соціально-економічних перетворень у нашій країні, появи нових типів навчально-виховних закладів, окрім загальноосвітньої школи; для них потрібний новий учитель з цілісним уявленням про професійну діяльність; майбутній учитель повинен діяти самостійно, оволодіти в процесі психолого-педагогічної підготовки спеціальними вміннями і навичками взаємодії й спілкування; щоб підготовка вчителя відповідала сучасним вимогам, треба активізувати розробку методологічної та теоретичної основи педагогічної освіти;

-теоретичні, зумовлені як соціально-економічними, так і практичними змінами в розвитку народної освіти; педагогічна освіта розвивається по шляху формування в майбутніх педагогів цілісного уявлення про свою професійну діяльність, через те більшість педагогічних закладів України у навчальні плани включає інтегровані курси психолого-педагогічних дисциплін і на цій основі цілеспрямовано організовує формування професійно важливих якостей майбутнього вчителя, його професійної свідомості і поведінки, а також сприяє розвитку індивідуальності [2].

Таким чином, аналіз психолого-педагогічної літератури , здійснений з метою з'ясування стану дослідження проблеми підготовки вчителя до професійної діяльності – це фундаментальна умова, цілісне інтегральне утворення, що синтезує особливу психологічну та предметну підготовку, системність специфічних знань,сформованість особистісних якостей, навички творчо розв'язувати педагогічні завдання, прагнення до самовдосконалення, ознайомлення із сучасними світовими вимогами.

Література

1. Бондар В. І. Дидактика: [підруч. для студентів вищих педагогічних навчальних закладів] / В. І. Бондар. –К.: Либідь, 2005. –264 с.

2. Хомич Л. О. Професійно-педагогічна підготовка вчителя початкових класів:[моногр.] / Л.О. Хомич. – К.: Магістр S, 1998. – 200 с.

ГЕНДЕРНІ ВІДМІННОСТІ В ПСИХОЛОГІЇ РОЗУМІННЯ ПРАВДИ

Котлова Л.О., канд. психол. н., доцент
Житомирський державний університет імені Івана Франка, м. Житомир, Україна

Особливе значення в контексті особистісного розвитку набуває така моральна якість як правдивість. Актуальність його вивчення пов'язана зі значними змінами суспільної свідомості українців в сучасних соціально-економічних умовах.

Існують певні гендерні відмінності в розумінні правди. Результати психологічних досліджень дають можливість стверджувати, що чоловіки під правдою, зазвичай розуміють судження, в яких адекватно, точно відображено факти, події, явища навколишньої дійсності. В свідомості жінок це поняття частіше пов'язується із оцінкою думок і почуттів, які виражає особистість.

Жінки не рідко ототожнюють правду з щирістю. У спілкуванні вони діють за принципом: «Якщо я щиро переконана в істинності того, що я говорю, то це означає, що я говорю правду». Однак, дослідження захисних механізмів особистості привчили психологів з обережністю ставитися до поведінкових проявів щирості, можливо це всього лиш раціоналізація.

Дані відмінності можна пояснити тим, що чоловіки і жінки мають різну спрямованість інтересів під час отримання інформації про факти, про події навколишньої дійсності тощо. Стиль слухання чоловіків сфокусований на іформаційний рівень розмови, а жінки – на взаємовідносини, тобто мета інформаційний рівень.

В цьому контексті стає зрозумілою тенденція чоловіків зв'язувати поняття істини і правди із взаємодією суб'єкта з об'єктивною дійсністю, а жінок, в основному, і світом переживань почуттів своїх і оточуючих.

ЦІННІСНО-МОТИВАЦІЙНИЙ КОМПОНЕНТ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВЧИТЕЛЯ

Кочерга Є.В., методист
КВНЗ «Дніпровська академія неперервної освіти» Дніпропетровської обласної ради», Дніпро, Україна

Здоров'язбережувальна компетентність вчителя, на нашу думку, має такі структурні компоненти, як ціннісно-мотиваційний, інформаційно-змістовий, організаційно-діяльнісний, конативний та результативно-рефлексивний. Першим з компонентів, який є основою для формування інших є ціннісно-мотиваційний, адже вчитель, у тому числі майбутній вчитель хімії, повинен визнавати здоров'я як цінність та бути готовим (вмотивованим) до його збереження та зміцнення як у професійній діяльності шляхом запровадження у навчальний процес здоров'язбережувальних технологій, так і у особистому житті.

Зміст ціннісно-мотиваційного компонента здоров'язбережувальної компетентності розкривається через його смислові складові – цінність і мотив (мотивація) (рис. 1).